

Az „ifjú” Belügyi Általános Kht. – Duna Szimfonikusok

Újságírók közt van egy arany szabály: „kerüld a közhelyeket!” Távol álljon tőlem a lázadás, de úgy érzem, ez egyszer megbocsátható, ha megszegem ezt. Sőt. Nem átallok egyszerre két sablonosnak tűnő mondást is leírni, kérem, nézzék ezt el nekem.

„Nehéz, hányattatott sorsa van a mai művészeknek.” „Szegény ember vízzel főz.”

Arra, amin ma, a hazai komolyzenei együtteseknek, köztük az idén negyven éves BM Duna Szimfonikus Zenekarnak kell keresztül menni, még nem született közhely. De talán az előbbi kettő keveréke lehetne az.

Mint ahogy az már a Zenekar újság korábbi számaiban megjelent, a BM Duna Szimfonikus Zenekar sem kerülhette el a változást, a közalkalmazotti státus nem volt többé járható út, lépni kellett. 2001. április 1-jétől a zenekar közhasznú társaságként működik tovább. A lap legutóbbi beszámolójában Szklenár Ferenc művészeti igazgatót a változás okairól, módjáról, lehetséges következményeiről kérdezték, s ő készségesen válaszolt is, bár még alig száradt meg a tinta a közhasznú társasággá válásról szóló papíron.

Lássuk, hogyan alakultak az újjászülött egyesület első hónapjai!

Az első és legfontosabb: bekerültünk egy nagy családba, a Belügyi Közbeszerzési és Beruházási Közhasznú Társaság részévé váltunk. S mint, ahogy ez egy jó családdhoz illik, a társaság biztos háttérrel nyújt, de szakmai önállóságot biztosít, ezáltal új, izgalmas lehetőséget kap a zenekar. A művészeti vezetés a régi: továbbra is Szklenár Ferenc a művészeti igazgató, Deák András vezető karmester pedig immár tíz éve dirigálja az együttest. Bár senki nem hangoztatta, mindenkiben felmerült a kérdés: vajon hányan nem fogják vállalni az új helyzetet, megmarad-e a régi csapat? Büszkén jelenthetjük, egyetlen muzsikos sem rettent vissza a kihívástól, kitartottak a zenekar mellett, a társaság a régi, s ha lehet, még lelkeesebb is!

Az elégedettséghez természetesen hozzátartozik az a tény is, hogy sikerült az átalakulást úgy véghezvinni, hogy a „piszkos anyagiak” ne mérgezzék a hangulatot, a vezetőség próbálta a lehető legjobb megoldást megkeresni. A közalkalmazotti jut-

atások jelentős része megmaradt, például az éves BKV bérlet, 13. havi fizetés, ruhapénz, étkezési jegyek, s jövőre kilátásba helyezték a hangszerhasználati hozzájárulást és a smink pénzt is.

Mindez nagyon jó, de természetesen nem elég egy mai versenyképes fizetés eléréséhez, ezért a zenészek tanítványokat vállalnak mellékállásban. A repertoár továbbra is igen széles, a barokktól a XX. századi zenéig szinte minden stílusban otthon vagyunk, közel száz nagyzenekari koncertet adunk évente. Az állandó zenekari szólisták mellett a zenekar szívesen játszik együtt vendégszólistákkal is, rendszeresen lépünk fel kamaraegyüttesekkel, ami próbajátéknak is kiváló.

Az önállóság persze hátrányokkal is jár. A társulat ezentúl egy fix összeggel gazdálkodhat, ami a bérekre és járulékokra elegendő, állami támogatást nem élvez. A kötelezően előírt bevételek megszerzése nem könnyű, igyekszünk ezt kompenzálni a Duna koncertekkel, külső felkérésekkel. További kiesést jelent az is, hogy a bevételen immár osztozni kell az állandó hangversenyszínhelyet nyújtó Duna Palotával. A zenekar saját terhére négy sorozatot tud fenntartani: Téli-tavaszi bérlet és két ifjúsági bérletsorozat. A bérletek viszonylag olcsók, ellenkező esetben sokan nem engedhetnék meg ezt a fajta igényes, tartalmas szórakozást.

A cél vezérelte a vezetőséget akkor is, amikor úgy döntött, mind szeretett törzsközönségének, az időseknek, mind az ifjú tehetségeknek kedvezni fog, mégpedig úgy, hogy a fiatal muzsikusok szárnypróbálgatásait kedvezményes jegyekkel tekinthetik meg a kisnyugdíjasok. A fiatal talentumok közül engedjék meg, hogy kiemeljek néhányat, a teljesség igénye nélkül: Fejér András harsonaművész, aki a Berliini Szimfonikus Zenekar szólóharsonánása, Nagy Róbert pedig a Bécsi Filharmonikusok kiváló csellistája.

A zenekar egyik szívügye az ifjú zeneszerzők felkarolása, ezért igyekszik minél több lehetőséget nyújtani a bemutatkozásra. Legközelebb a debütáló fiatal komponista, Kovács Zoltán: Álomtáncok című művét fogja előadni a zenekar. S végül, de nem utolsósorban, a karmesterképzés növendékeit is szívesen vezetjük be a nagybetűs zenei életbe.

A zenekar nemzetközi kapcsolatai 1983-ig nyúlnak vissza, az elmúlt években négy alkalommal léptünk fel Passauban, szimfonikus és oratóriumi előadásokkal. Németországgal, Svájjal különösen jó a kapcsolat, mindig nagy szeretettel várnak minket, s a tapsvihar magáért beszél...

A közhasznú társasággá válással számunkra új utak nyíltak meg: végre mi is pályázhatunk, amit a BM-mel való szoros kötelék miatt eddig hiába próbáltunk. Első lépésként a Nemzeti Kulturális Örökség minisztériumától kaphatunk egy igen nagy összegű, tízmillió forintos támogatást. Továbbá terveink között szerepel a hangszerállomány felújítása, valamint egy, a zenekarról szóló ismeretterjesztő kiadvány megjelentetése is.

Nem tisztem következtetéseket levonni, de azt hiszem, megmérettünk és megfeleltünk. Nem volt sima a változás útja, de a felettesek kompromisszum-készsége, zenészeink feltétlen hűsége, és a muzsikáláshoz való elhivatottsága volt a kulcs a sikeres átalakuláshoz.

Sem a közönség, sem a zenésztársadalom nem lesz soha teljesen elégedett. Ez nem az a világ. De, ha van egy lehetőség, még ha kényszernek tűnik is, meg kell próbálni megragadni, és kihozni belőle a legjobbat, hogy a muzsika iránt elhivatott zenészek szívesen és boldogan szerezzenek örömet a hálás, zeneszerető közönségnek.

*Bencsetler Brigitta
kulturális ügyintéző*

A BM DUNA SZIMFONIKUS ZENEKAR PRÓBAJÁTÉKOT HIRDET

koncertmesteri és első hegedű állandó kíségtői állásra

A próbajáték időpontja:
2002. március 11. 10 óra

A próbajáték helye:
XII. Németvölgyi út 41.

További információk:
06-30/367-8610
telefonszámon